

Primer cas de transmissió interhumana del virus de la grip aviària

M. Tomàs Salvà

El cas de grip aviària detectat a un aiguamoll del País Basc ha sorprès la comunitat científica la qual esperava trobar, si es podia, el primer cas H5N1 positiu a un dels aiguamolls espanyols assenyalats com a de major perill de contagi. El primer cas de grip aviària al nostre país s'ha registrat a un indret inesperat, fora de l'època previsible i en una espècie no habitual.

Tanmateix, la grip aviària arriba a Espanya quan l'experiència dels dos anys i mig passats des de l'irrupció del H5N1 al sud-est asiàtic ha permès extreure lliçons valuoses. A Europa, per ara, els efectes més greus o singulars han estat a conseqüència d'una informació deficient sobre el vertader risc de l'epizootia. De fet, el comportament dels consumidors espanyols després de conèixer la detecció del virus a Vitoria indica una escassa alarma i fa pensar que el públic sap que el consum de carn d'au no representa un perill de contagi. Més preocupació suscita la lectura del butlletí sanitari de l'OMS publicat el passat 23 de juny¹, on s'afirma que el virus H5N1 ha trobat un perfil genètic nou que li permet la transmissió d'home a home. En el seu portal d'internet, la revista *Nature* va revelar, el 13 de juliol², noves dades epidemiològiques d'aquest contagi. Els responsables sanitaris internacionals temien aquesta eventualitat desde fa anys; les autoritats de l'OMS, però, s'han afanyat a precisar que la natura de la mutació genètica del virus no és de magnitud suficient com per provocar una pandèmia.

Tot va començar amb l'anunci, a finals de maig, de la detecció d'una sèrie d'infeccions humanes H5N1 en membres d'una mateixa família, a l'illa de Sumatra. L'enquesta epidemiològica duta a terme per l'OMS va concloure, setmanes més tard, que la transmissió interhumana de la soca viral va ésser la causa de les set infeccions mortals registrades en aquell grup familiar. Poc abans, els experts havien suggerit la mateixa via de transmissió per uns casos detectats a Vietnam i Tailàndia, però no ho van poder provar científicament. Sembla que la infecció es va produir per contacte prolongat i estret mentre les persones, reunides a una habitació, vetllaven una malalta que havia resultat ella mateixa contagiada per contacte amb aus.

Les paraules al diari *Le Monde* de Jean-Claude Manuguerra, viròleg de l'Institut Pasteur, resumeixen el parer prudent de la comunitat científica en aquest moment precís de l'expansió del virus: "A l'espera de dades complementàries, els elements disponibles són inquietants perquè una sola persona ha provocat set contagis, fet que, segons els experts en models d'epidèmies, és una taxa extremadament alta; per contra, els contagis es remonten actualment [2 d'agost] a onze setmanes i no s'ha produït la propagació temuda. En una paraula, el virus no ha estat capaç, encara, de mutar de manera suficient com per a amenaçar l'espècie humana".

Referències bibliogràfiques

- 1.- Organització Mundial de la Salut. Butlletí sanitari 23 juny 2006
- 2.- *Nature* 442, 114-115 (13 juliol 2006)